

Bože, Ty víš

Radůza

Bože, Ty víš, že bolest někdy vyvěrá
hloub než z pekel, hloub než z podpekli
A já se snažím sebrat na dně z ran
A nepřidat k těm, co utekli

Bože, ty víš, jak těžko uvěřit, že čas
Vládne zapomněním jako mečem kat
Ještě hladit uši odřený a už nastavit krk zas´
a vysvětlení nežádat a nečekat

R: Ono to stejně občas zabolí
Je v každý ráně aspoň jeden srůst
Tahám si prohry jak lístky z tomboli
Vždyť jen prořezanej strom může vejš růst

Bože, Ty víš, jak srdce na dlaň vytáhnout
hloub než z žeber, hloub než v podžebří
Skálu v cestu dát mi, poručit s ní hnout
A když to svedu, tak mi pošleš milost dřív

R:

R:

Bože, Ty víš, kolik to někdy stojí sil
Vydržet a k odchodu se nesnížit
Když svět se v slzách v jednu skvrnu slil